

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1429/2021
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милун Гајић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Далибор Митић адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1494/20 до 12.11.2020. године, у седници већа одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1494/20 до 12.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 2238/17 од 17.06.2020. године, у првом ставу изреке утврђено је да је тужба тужиле којом је тражила да се раскине уговор о купопродаји парцеле ... КО ... по цени од 300 евра по ару закључен 03.08.2004. године, између тужене и сада пок. ВВ из ..., повучена. У другом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да јој, као једином правном следбенику сада пок. ВВ, исплати – врати купопродајну цену од 1.914 евра у динарској противвредност са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена рачунајући од 03.08.2004. године до исплате, као неоснован. У трећем ставу изреке обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу до 63.754,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1494/20 од 12.11.2020. године, преиначена је првостепена пресуда у другом и трећем ставу изреке, тако што је обавезана тужена да тужилци на име купопродајне цене исплати износ од 1.914 евра у динарској противвредности са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена рачунајући од 19.05.2016. године као дана подношења тужбе до исплате, док је одбијен тужбени захтев за исплату камате за период од 03.08.2004. године до 18.05.2016. године, као неоснован. Тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 142.032,00 динара, са законском затезом каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 19.05.2016. године, а да вредност предмета спора износи 1.914 евра у динарско противвредности, дакле да тај износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија тужене недозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правоснажне пресуде у којој је побијани део правоснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којој је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић